

Artykuł 83

Wydawanie przedmiotów

(1) Obie Umawiające się Strony wydają sobie na wniosek:

- a) przedmioty uzyskane przez przestępstwo, które uzasadnia wydanie;
- b) przedmioty, przeciwko którym skierowane było przestępstwo uzasadniające wydanie;
- c) przedmioty, które mogą służyć ja ko dowody w postępowaniu karnym z tym, że wydanie tych przedmiotów następuje także i wtedy, gdy wydanie sprawy nie może nastąpić z powodu śmierci, ucieczki lub z innych przyczyn.

(2) Jeżeli przedmioty, o których wydanie zwrócono się, potrzebne są jako środki dowodowe w postępowaniu karnym również sądom lub prokuraturom Strony wezwanej, można odroczyć wydanie tych przedmiotów, aż do ukończenia tego postępowania.

(3) Prawa osób trzecich do przedmiotów, które należy wydać, pozostają nienaruszone. Przedmioty, co do których prawa takie istnieją, należy po ukończeniu postępowania zwrócić Stronie wezwanej celem wydania ich osobom uprawnionym.

Artykuł 84

Zawiadomienie o skazaniach

(1) Strony zawiadamiają się wzajemnie o prawomocnych skazaniach, które sądy jednej Strony orzekły przeciwko obywatelom drugiej Strony.

(2) W tym celu Ministrowie Sprawiedliwości lub Generalni Prokuratorzy obu Stron przysyłają sobie kwartalne wyciągi z rejestrów skazanych. Równocześnie należy w miarę możliwości przysyłać odciski palców.

Artykuł 85

Informacje z rejestru skazanych

Na bezpośrednie zapytania sądów i prokuratur drugiej Strony należy udzielać wolnych od opłat informacji z rejestru skazanych.

Część trzecia

Postanowienia końcowe

Artykuł 86

Umowa niniejsza podlega ratyfikacji i wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od dnia wymiany dokumentów ratyfikacyjnych, która nastąpi w możliwie najkrótszym czasie w Berlinie.

Umowa niniejsza zawarta jest na okres pięciu lat, licząc od dnia jej wejścia w życie. Ulega ona przedłużeniu na dalsze pięcioletnie okresy, o ile żadna z Umawiających się Stron nie wypowie jej na sześć miesięcy przed upływem tego okresu.

Umowę niniejszą sporządzono w dwóch egzemplarzach, każdy w językach niemieckim i polskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Na dowód czego wyżej wymienieni Pełnomocnicy podpisali niniejszą Umowę i zaopatrzyli ją pieczęciami

Sporządzono w Warszawie dnia 1. lutego 1957 roku

Z upoważnienia
Prezydenta
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Dr. Heinrich Toeplitz

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Tadeusz Reki

Protokół końcowy

do Umowy o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych z dnia 1. lutego 1957 roku pomiędzy
Niemiecką Republiką Demokratyczną a Polską
Rzeczpospolitą Ludową.

Przy podpisaniu w dniu dzisiejszym Umowy o obrocie prawnym w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych Pełnomocnicy Umawiających się Stron stwierdzają co następuje:

I

Zagadnienia wykładni niniejszej Umowy, zwłaszcza pozostające w związku ze zmianami Ustawodawstwa Umawiających się Stron będą wyjaśniane w drodze porozumienia między Ministrami Sprawiedliwości obu Stron.

II

Dla ułatwienia obrotu prawnego Ministrowie Sprawiedliwości oraz Generalni Prokuratorzy Umawiających się Stron przekażą sobie wzajemnie spisy sądów, prokuratur i państwowych biur notarialnych oraz będą informować się o ich zmianach.

III

Umawiające się Strony stwierdzają zgodnie, że przez „sprawy cywilne” należy również rozumieć spory przed sądami pracy oraz że sądy pracy Niemieckiej Republiki Demokratycznej są zrównane z organami wymienionymi w artykule 3 ustęp 1.

Niniejszy Protokół Końcowy stanowiący integralną część wyżej wymienionej Umowy został sporządzony w dwóch egzemplarzach w języku niemieckim i polskim, przy czym oba teksty mają jednakową moc obowiązującą.

Warszawa, dnia 1. lutego 1957 roku

Z upoważnienia
Prezydenta
Niemieckiej Republiki
Demokratycznej

Dr. Heinrich Toeplitz

Z upoważnienia
Rady Państwa
Polskiej Rzeczypospolitej
Ludowej

Tadeusz Reki